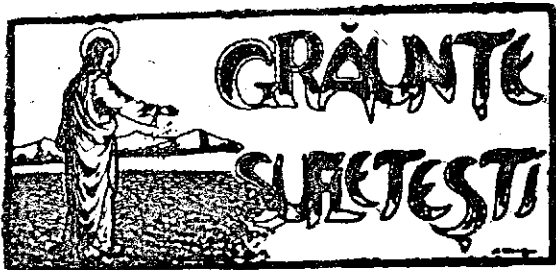

tor mai bun. Rămâne numai ca noi să ajutăm pe aceia, cari fac recensământul, să fim sinceri și să dăm cu toții răspunsuri adevărate și limpezi.

Duminea a patra din postul mare

Această duminică este închinată sfântului Ioan dela Scară sau celce a scris Scara. Acesta s'a născut la anul 559 și a intrat într-o mănăstire de pe muntele Sinai, încă fiind de 16 ani. Apoi s'a retras în pustie, unde a trăit ca pustnic mai mulți ani într-o peșteră. În anul 639 celălalt călugăr cunoscându-l cum înținea îl aleg de egumen al mănăstirei.

Numele de Ioan dela scară sau celce a scris Scara și l-a primit dela cartea sa vestită, numită „Scară către ceruri”. În această carte el împărtășește păcatele și virtuțile în 30 de capitole, de câți ani era Christos când a început a învăța. Și anume în 23 de capitole arată cele 23 de păcate mai mari, de cari, scăpându-se omul, se urcă tot cu câte-o scară mai sus spre rai. Cele 7 scări ale virtuților sunt deja mai ușor de urcat. Tânta omului este, să ajungă la liniște sufletească, iar aceasta numai la Dumnezeu se poate afla, spune sf. Ioan celce a scris Scara.

Cartea aceasta a fost foarte mult citită, mai ales în mănăstiri. Nu era călugăr, care să n'o citească ori să nu asculte capitole mai întregi citindu-se din ea, mai ales în postul mare. De aceea i-au și pus sărbătoarea pe duminica aceasta din post, ca și mai mult să-și aducă aminte călugării să citească „Scara către rai” a acestui mare scriitor bisericesc.

El a murit la 30 Martie a anului 649 în

faimă de sfânt și a și fost declarat în curând sfânt de către biserică.

Iată ce versuri îi închină traducătorul Trilodului nostru acestui mare sfânt:

„Ioan, celce trupește a murit în lume,
În certu de nemurire l' a luat nume,
Căci scară de pe pământ la certu a ridicat
Și tuturor printr'ansa sulre a arătat”.

Dau aici și icosul zilei:

„Casă lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pe tine însoși, Părinte, cu dumnezeieștile tale bunătăți, împodobind arătat, ca cu niște aur, credința, nădejdea și dragostea cea adevărată, așezând dumnezeieștile legi, nevoindu-te cu înfrânarea ca un fără de trup, înțelepciunea, bărbăția și curăția câștigându-ți și smerenia, prin care te-ai înălțat. Pentru aceasta te-ai și luminat cu rugăciunii neîncetate și ai ajuns la lăcașurile cele cerești, învățătorule Ioane, Părintele nostru”.

Evangelhia ce se citește e dela Marcu (9, 17-31).

În vremea aceea venit a un om la Isus în- genunchind înaintea lui și zicând: „Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu care are duh mut; și oriunde-l apucă, îl zdrobește, și face spume și scrâșnește cu dinții și se usucă. Și am sis ucenicilor tăi, să-l scoată și nu l' au putut”. Iară el răspunzând, a sis: „O neam necredincios, până când voi fi cu voi? Aduce-ți-l la mine!”

Și l-au adus. Și văzându-l, îndată l-a scuturat pe el duhul și, căzând la pământ, se tăvălea spumând. Și a întreat pe tatăl lui: „Câtă vreme este, de când i s'a făcut lui aceasta?” Iară el a sis: „Din pruncie. Și de multeori și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l piarsă. Ci, de poți ceva, fle-ți mila de noi și ne ajută”. Iară Isus a sis lui: „De poți crede, toate se pot celui credincios”. Și îndată, strigând tatăl pruncului, cu lacrimi a sis: „Cred, Doamne, ajută necredinței mele!”

Și, văzând Isus că năvălește poporul, a certat duhul necurat, zicând lui: „Duh mut și surd, eu îți poruncesc: ieși dintr'insul și mai mult să nu mai intri în el”. Și, strigând și mult scuturându-l, a ieșit. Și s'a făcut ca un mort, încât

mulți alceau: „A murit!” Iară Isus, apucându-l de mână, l-a ridicat și s'a sculat.

Și intrând el în casă, ucenicii l-au în- deosebi: „Pentru ce nu l'am putut scoate?” Iară el le a sis: „Acest fel cu nimica nu se ieși, fără numai cu rugăciune și cu post”.

Și, ieșind de acolo, mergea prin case și nu a voit ca să-l știe cineva. Și i învătă ucenicii săi și le zicea lor: „Fiul omului nu da în mântile oamenilor, și-l vor omori și cel vor omori, a treia zi va învia”.

În săptămâna următoare, a cincea a tului mare, miercuri seara se cântă ca sfântului Andrei, iară vineri seara a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Ce e canonul sfântului Andrei

Canonul sfântului Andrei, care se cântă miercuri seara, nu este altceva decât un necat sau utrenie mai lungă din jolă meșă, pe care a scris-o sf. Andrei Crețanic

Acesta s'a născut la anul 660 în Dacia. În anul 678 e deja călugăr la Ierusalim, iar în anul 685 vine la Constantinopol ca arhiepiscop al minunatei catedrale de acolo numită Sophia (= sfânta înțelepciune). Acolo a primit director al unei case de orfanii și al unei case pentru bătrâni. La anul 692 este arhiepiscop la Gortyna, pe insula Crețană, Marea Mediterană. A fost un mare orator și un bitor) bisericesc. A scris mai multe poezii frumoase, dintre cari cele mai minunate cuprinse în canonul cel mare pe care-l cântăm în această miercuri seara. El a murit la anul 740 pe insula Lesbos, venind acasă pe drum făcut la Constantinopol.

Acest canon constă din 300 de tropare, pe carea se numește canonul cel mare, căci înainte de lalte canoane nu au decât 30 de tropare. Acest canon se fac aproape 1000 de mântiri se cântă, înainte de fiecare tropar, ori: „Duh este-mă, Dumnezeule, miluiește-mă”, ori: „Mă vieasă Măică Marie, roagă pe Dumnezeu pentru noi”, ori apoi: „Sfinte Andree, roagă pe Dumnezeu pentru noi”, Cuvioasa Măică Marie care se pomenește aici e sfânta Marie

Foița „Unirii Poporului”

Poezie populară

Bate, Doamne, urātu
Să nu calce pământu,
Pe unde urātu calcă,
Iarba și pământu sacă.
Pe unde urātu mere
Iarba și pământu pierce.
Pe unde urātu-a fost,
Iarba nu ni de folos.
Bată-te crucea urât
Ră boală ești pe pământ,
Boală fără crezământ.
Nici te legi, nice te doare,
Făr' te uști de pe picioare,
Te vestejești ca o floare.
Nici te doare, nici te legi
Pe picioare te topești,
Ca iarba cân'o cosești.

Frunză verde de căline
Arde-ai lume 'n foc mai bine
Că ești neagră pentru mine
Lume dragă nu-mi poți fi
Că doru m'o mântui.
O viață am și eu

Și de asta'mi pare rău
Până mâne eu aș vrea
Să mă văd scăpat de ea
Să-mi dorm somnul meu plăcut
Între doi păreți de lut
Între patru scânduri late
Unde doru nu străbate
Și urātu n'are parte.
Frunză verde bărbănoc
Nici urātu n'are loc
Și'acolo-i ș'al meu noroc.

Culese de Olimpiu I. Barna
din com. Maieru jud. Năsăud

Cântec

Vai de mine și de mine
Negre-s hainele pe mine
Dacă-s negre nu-s de bine
Nu-s negre de nespălate
Da sunt cu lacrimi udate.
Că tot plâng și-mi vine dor
Dela badea pușor.
Badea la noi când venea
Frații mei mă tot certa
Să nu vorbesc cu badea.
Badea m'a întreat odată:
„Ce ești fată supărată?”
Rău în inimă am ascuns
Și lui badea nu i-am spus.
Și de-atunci inima mea

A început a mă durea
Cât e ziua și noaptea.
Ziua nu mai pot munci
Noaptea nu mai pot dormi.
Că tot plâng și mă gândesc,
În ce parte să pornesc
Cu badea să mă-întânesc.
Ași pleca pe drum la vale
Dar inima rău mă doare.
Și-am plecat pe-o vale-adâncă
Să aud pe Ionel cum cântă
El cânt'-un cântec de dor
Pe brațele lui vreau să mor.
Lacrămile le-oi spăla
Haine mândre-oi îmbrăca
Pe Ionel nu l-oi uita.

Stela Brancu
Com. Dobrești, jud. Suceava

Prețul darului

Pe vremea când Dumnezeu și cu Său
Petru umblau pe pământ, oamenii erau
mai buni și mai evlavioși decât astăzi.
pe atunci, nu-i vorbă, destui răi și
dar aceia erau mai rari și mai puțini.

Și cum mergeau ei prin lume, ajung
înserat într'un sat și se opresc chiar la
la o casă de om sărac și năcăjit. Casa
era dărăpănată demult. Se vedea de
că-i lipsește sprijinul, stăpânul care s-o

tescu, una dintre cele mai mari sfinte ale bisericii răsăritene.

Iată minunatul condac din scel canon:

„Suflete al meu, suflete al meu, scoală; pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie, și vrei să te turburi? Deșteaptă-te dară, ca să se milostivească spre tine Cristos Dumnezeu, celce este pretutindeni și toate le umple“.

Ce trebuie să știm despre Acatist?

Vineri, a cincea săptămână din postul mare, seara, se cântă Acatistul Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, care este tot un fel de mâncat sau utrenie mai lungă și mai frumoasă decât cele de altă dată, utrenia sâmbetei următoare.

Se numește acatist, dela cuvântul grecesc: *akathistos*, ceace înseamnă cântare „neșezândă“. Căci „katizo“ înseamnă a ședea, iar „akathizo“ a nu ședea. Se numește neșezândă această cântare, fiindcă în acea noapte nici preoții, nici mireni nu aveau voie să șadă, ci glăsuiau noaptea întreagă cântări, cari de cari mai frumoase în cinstea Preacuratei.

Acest canon s'a făcut drept mulțămire că Preacurata de trei ori a scăpat capitala țării Bizanțului adică Constantinopolul de cîntropirea vrăjmașilor: odată de Perși și de două ori de Saraeni. S'a scris acest minunat canon de către Georgiu Pisides, bibliotecarul catedralei Hagia Sophia (= sfânta înțelepciune) dela Constantinopol.

De aceea se și cântă de atâtea ori în această seară troparul:

„Ție, apărătoare! Doamne, mântuindu-ne din nevoi, pentru biruințe mulțămiri îți aducem, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca teace ai stăpâne nebiruită, slobozeste-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Micașă pururea fecioară“.

Mai frumoase lecase și tropare ca în Acatist nu sunt în lumea întreagă. Aceasta a renumoscut-o însuși marele Papă Leon XIII, călău arătându-i-se Acatistul și citindu-l el în public, a spus: „Nu am citit și nu am auzit în viața mea întreagă mai frumoase laude la a Preacuratei, decât acestea“.

Părintele Iuliu

Misiuni populare pe Secaș

Reunionea de Misiuni Sfinte din Arhidieceză și-a început din nou activitatea binefăcătoare. De astădată misiunile sfinte le a ținut p. c. călugăr Iosif I. Bal din Obreja, și anume pe valea Secașului, la Roșia-de-Secaș și la Ohaba.

La Roșia de Secaș Preacuvioșia Sa a ținut din 3 la 9 Martie cu totul 16 predici. Că ce mare înrîmire a avut asupra sufletelor, se vede din faptul că nu mai puțin de 884 credincioși s'au împărtășit în această vreme scurtă. Intre ei și bărbați cari nu s'au spovedit de câte 20—30 de ani. Preoții, cari au spovedit și i-au dat ajutor Preacuvioșiei Sale, au fost P. Onorin Damian din Roșia de Secaș, P. Ilie Muntean din Ungerei și P. Gheorghe Selcean din Secașel. Biserica s'a dovedit, în tot cursul misiunilor, neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor ce se apropiau de Domnul.

În ziua de 9 Martie, la orele 4 după amiază, s'a făcut primirea cu paradă a membrilor din Reuniunea Marlană, după care a urmat Rozarul cântat.

La Ohaba de pe Secaș a vorbit același Preacuvios Părinte în zilele de 9 la 16 Martie. Fiind satul mai mic, acolo numai 497 de credincioși s'au apropiat de sf. Taine, dar nici acolo n'a rămas nici un singur credincios ne-spovedit și necuminecat. La spovedanie a ajutat p. M. Cucu din Ohaba și P. Gheorghe Selcean din Secașel. Preacuvioșia Sa a ținut cu totul 19 cuvântări, pe cari le-au sorbit nu alta credincioși.

Mai ales credincioșii ortodocși au rămas foarte încântați de predicile auzite, așa că s'au

convins și ei, ce mare binefacere e a avea călugări ca Preacuviosul Iosif I. Blaș.

Secășenii nu-l vor uita nici odată pe Preacuvioșia Sa și-l vor răsplăti cu rugăcini multe și mereu repește oboselele avute cu propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu.

Încunoștiințare

Lt. Col. Anastasiu Constantin, comandantul Reg. 40 art. cu sediul în Blaș, cu ajutorul unui comitet compus din fruntași intelectuali, a luat frumoasa inițiativă de a ridica o „Troia“ pe dealul villor, în amintirea erolor căzuți pentru desrobirea Ardealului.

Se intenționează — în marginile posibilității materiale — să se illumineze această Troia pe timpul nopții, purtând inscripția, din lumină, „Vom reinvia“, vizibilă din mari depărtări.

În acest nobil scop facem un călduros apel la toată suflarea românească de a ajuta bănește, trimițând obolul lor — cu posibilă urgență, — pe adresa Reg. 40 art. Blaș, cu mențiunea „pentru Troia“.

Găsim de prisos de a mai evidenția însemnătatea acestui simbol creștin-național, pe pământul Blașului, atropit cu sângele acelor cari și-au apărut pământul și legea.

Pr. cpt. M. Ionașcu Blaș.

Dare de seamă

asupra banilor pentru un monument la mormântul lui Al. Lupeanu Melin

Zilele trecute am mai primit dela p. Gh. Mișu din Sănmărgăhita suma de Lei 200 pentru acest scop.

Piatra dela mormântul fostului întemeietor și director al acestei gazete e plătită gata. A costat 20518 lei. Sociul de beton, pe care se așează piatra, s'a făcut de astă toamnă cu lei 2000. Bordura de beton dimprejurul mormântului e comandată cu 3500 lei, iar grilajul de fier de pe bordură costează lei 7000. Totalul speșelor așadară e de 33 018 lei. Am încasat cu totul lei 32 133. Ne mai lipsește deci nu chiar

Ardealule

Chemări și doruri

Frați români din țară mică
N'auziți cum se ridică?

Dela Unguri din'chisoare
Sus din codru făr' de soare
Jos din ocnele de sare,
Glasul de Român ce moare
Fără pic de luminare?

N'auziți cum geme 'n sânge
Inăbușită 'ntr'un caval
Povestea unei lumi ce plânge
Pe glia vechiului Ardeal?

Ori n'auziți din corn de smeu
Sfârșite răgete de leu

Dureri ce răscolesc mereu
Țărâna unui vechiu ogor
Plângând domol în gândul meu
Frânturi din lungul nostru dor?

Ardealule! Chemări senine,
Copil din lacrimi și suspine,
De-ai ști ce mult mi-e dor de tine!

Mi-e dor de palidu-ți amurg
Pe-un neam robit, scaldat cu sânge,

nașcă. Locuia acolo o văduvă săracă cu șase copii.

Intrară, Dumnezeu și cu Sfântul Petru, ca doi drumeji să ceară sălaș. Văduva li primește bine dar se roagă de iertare, dacă omenia ei nu a fi așa cum ar trebui să fie.

Pregătind cina, văduva se tot mira cum oamenii aceștia au venit să ceară sălaș chiar la ea, la cea mai săracă și mai amărâtă văduvă din sat și nu la bogătanul din vecini. Uitasem să vă spun că peste drum de casa văduvei locuia cel mai bogat om din sat. Le-a dat ea de mâncare o zamă de bureți cu ulei de floarea soarelui, ce a avut și ce a putut din sărăcia și ținutul ei. Dar nu mai găsise decât trei picături de ulei pe fundul sticlei. Totuși turnate în zeamă s'au împărtășit și aceste picături și s'au răfăcut în nenumărate steluțe galbene.

Așezându-se la cină, Dumnezeu a poruncit și Sfântu Petru, să numere toate steluțele de lei din blidul lui.

Dimineața când au plecat, bunul Dumnezeu a chemat pe văduvă să-i plătească pentru cina, și a răsplătit-o împărătește, dându-i de mâncare steluță de ulei, câte un galbin, adică o steluță galbenă, câte steluțe de ulei numărase Sfântul Petru.

Vecina cea bogată, aflând de norocul văduvei, nu s'a mai putut răbda și a întrebato:

— Dar ce oaspeți ai avut aseară?

— Doi călători streini și necunoscuți. Se

vede treaba însă că erau boeri mari, căci m'au răsplătit împărătește pentru cina de aseară. Mi-au plătit câte un galbin pentru fiecare steluță de ulei, ce au văzut-o pe zeamă.

Bogătanei îi păru rău, că n'a dat norocul să ajungă drumeții pe la ea, care i-ar fi putut ospăta împărătește. Se gândește deci să-i cheme și ea când vor mai trece.

Și nu trece mult și Dumnezeu cu Sfântul Petru, iar se abat prin satul acela. Au poposit acum la casa bogatului. Femeia le-a gătit la cină tot zeamă, dar a pus ulei mult, căci avea destul.

A numărat Sfântul Petru și aici steluțele de ulei, dar uleiul era așa de gros, că dela duoga blidului până la cealaltă era numai o singură stea.

Dimineața când au plecat, au plătit și femeii celei bogate pentru cină. I-au dat însă numai un singur galben, căci o singură stea de ulei se văzuse pe zeamă, la cină. — Dumnezeu nu caută la fața darului, ci la dragostea și la gândul curat cu care-i aduci darul tău la altar.

Bani noi de 250 Lei. Începând cu ziua de 10 Martie se retrag de pe piață toate monetele de 250 lei. Bani aceștia mai au valoare până la 31 Martie 1941. După această dată vor fi primiți numai în plata impozitelor, dar și acolo numai până la 31 August 1931.

una mie lei, adică 885 și monumentul se poate sfinți.

Îl rugăm pe cetitorii noștri, să binevoiască a ne mai trimite și suma aceasta, și apoi în curând îl invităm la sfârșirea monumentului. Dacă ne vor trimite cu câteva sute de lei mai mult, nu ne supărăm, căci vom comanda din ei un parastas pentru sufletul răposatului, iar din ceace ne rămâne câteva flori pe mormânt.

Crestături

de Gavril Todica

Oameni rari. — Un mecanic a străbătut pe o locomotivă 3 milioane de km. Acest mecanic a fost *d-l Ionescu Cristea*, care pe ziua de 1 Nov. 1939 fu scos la pensie, după ce implinise în total 42 de ani în serviciul căilor ferate, din cari 33 ani pe locomotivă.

La C. F. R. intrase la 1 Nov. 1897, când era de 13 ani și jumătate.

Tot timpul și-a împlinit serviciul în mod cinstit, iar în cei 33 de ani pe locomotivă (1906—1939) a lucrat pe toate trenurile, conducând toate tipurile de locomotive, dela cele mai simple ale trenurilor de marfă, până la ultimele locomotive, tip mare Nr. 142, fabricate în uzinele Malaxa, pentru trenuri accelerate.

A fost și om norocos, căci în tot timpul de 33 ani nu a avut nici un accident, nu a fost bolnav, iar concediu de odihnă nu și-a luat decât o singură dată, când șeful Depoului B. C. din Timișoara i-a acordat 27 zile de concediu.

În serviciul pe locomotivă a străbătut peste 3 milioane km. cât timp administrația C. F. R. cere dela un mecanic cel mult 2.500.000 km. până la pensionare.

Dar vai! Câți mecanici pleacă pe lumea cealaltă, înainte de pensionare. E destulă vreo ciocnire afurisită, ca cea din anii trecuți dela Cisteiu, ca moartea să-i surprindă fără să-i mai întrebze, câți ani de serviciu au avut și câți km. au străbătut pe locomotivă.

Un mare merit al d-lui Cristea a fost că și în viața privată totdeauna a trăit *cumpătat* iar pe locomotivă a umblat totdeauna *cu capul treaz*. Multe accidente (nenorociri) se întâmplă

din cauza că mecanicii „se fericesc” prea des cu țiculițe, când sunt pe drum.

Însă d-l Cristea, lucrând totdeauna cu capul treaz, era stăpân pe ce făcea, învățea cu siguranță și după trebuință suruburile și robinetele de pe locomotivă și era cu atenție la semnalele de pe linie și din gări.

Cumintențele omenească?

Încă de multă vreme se fac și pe apă mari *vapoare de războiu*, îmbrăcate cu table groase de oțel (cuirase) și provăzute cu tunuri mari, tunuri mici, mitraliere etc. Adevărate cetăți sau fortărețe plutitoare.

Dar nu a trecut mult și cucuveaua a început să le cânte rău acestor cetăți sau fortărețe plutitoare. Că mintea neastâmpărată a omului a iscodit *submarinele*, adică niște vapoare mari, de unde le torpilează, adică le bombardează pe sub apă, le sparg și le scufundă.

Se știe, cum în primăvara anului 1905 Rușii au trimis o puternică flotă (ceată de vapoare) de războiu în apele Asiei răsăritene, ca să bată Japonia la ea acasă. Comandantul japonez *Togo* și-a ascuns mai multe submarine printre insulele Japoniei și când flota rusească a intrat în strimtorile acele: deodată Japoniei au dat navală cu „peștii” lor, torpilând și nimicind toată flota rusească. Ca urmare, țarul a trebuit să încheie pace cu Japonia. De sila bucuros.

În războiul mondial (1914—1918) mai ales Englezii se laudau cu mulțimea vapoarelor lor de războiu și câteva pe bună dreptate, fiindcă au alungat de pe toate mările vapoarele germane. Dar la rândul lor Germanii au recurs la submarine, cu cari au produs mari pagube flotei engleze, de cari s'a scris mult în zilele acele.

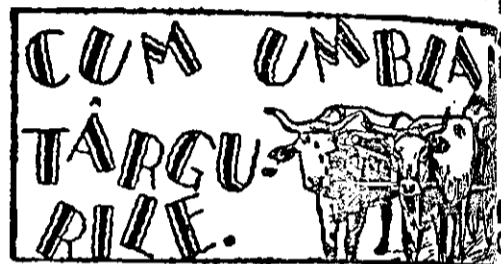
Tot așa în războiul de acum. Dușmanul cel mai înfricoșat al flotei engleze se arată atât submarinele, de cari Englezii se știu apăra mai bine decât în trecut, cât mai mult avioanele germane, de cari Englezii nu se pot apăra. Așa se înțelege, de ce flota engleză suferă pierderi grele pe toate mările, unde ajung paseri germane cu ciocul de fier. Nu de mult, în apele Siciliei, Germanii au atacat cu aparate Stuka și au scufundat marele vapor englez *Southampton* (toate vapoarele au nume) și au avariat, adică

au stricat rău alte două: pe *Illustration* și *Carri* numai prin lucru de luni de zile vor fi reparate. Așa dar flota engleză din Mediterana într-o singură zi a pierdut trei fortărețe plutitoare. Și tot des cetim de alte scufundări.

Ca să nu mai suferă pierderi îngrozitoare Englezii vor fi siliți sau să se apere mai bine contra submarinelor și avioanelor, sau să războiul.

Peste tot se prevede, că încurând în rele de războiu nu vor mai fi de nici un folos. Construirea lor costă mii de milioane și muncă de ani de zile, dar într-o minută pot fi bombardate de avioane și rostogolite pe fundul mării.

Adevărata cumintenie a conducătorilor de popoare nu poate fi deci continuarea de războaie și fortificații costisitoare, cari tot mai mult momentele grele, hotărâtoare, nu plătesc decât de rată — cum a fost și faimoasa linie de tranșee not în Franța — ci *pacea cu dreptate*, care gară valorează mai mult decât toate fortificațiile ce le poate născoci războiul omenească.

Prefurile produselor agricole și animalelor pe plața Blaj, în ziua de 20 Martie 1940

Cereale: Grâu 1 kgr. 10 lei, Secară 1 kgr. 7 lei, Orz 1 kgr. 7-50 lei, Ovăs 1 kgr. 7-50 lei, Porc 1 kgr. 7 lei.

Leguminoase: Fasole 1 kgr. 18 lei, Linte 1 kgr. — lei, Bob 1 kgr. — lei, Sola 1 kgr. — lei.

Industriale: Floarea soarelui 1 kgr. 9 lei, in, sămânță 1 kgr. 18 lei, Căneapă, săm. 1 kgr. — lei.

Alimentare: Cartoful 1 kgr. 5 lei; Ceapă 1 kgr. 18 lei; Varză 1 kgr. 5 lei; Morcovi 1 kgr. 10 lei; trunjel 1 kgr. 12 lei.

Nutrefur: Fân natural 1 kgr. 1 leu 60 bani, de lucernă 1 kgr. 2 lei, Fân de trifoi 1 kgr. 2 lei, borceag 1 kgr. — lei.

Animale: Boi grași cl. I. 1 kgr. 38 lei, Boi cl. II. 1 kgr. 32 lei, Vacă cl. I 1 kgr. 34 lei, Vacă cl. II 1 kgr. 30 lei, Tauri cl. I 1 kgr. 30 lei, Bivol cl. I 28 lei, Vițel cl. I bucata 5000 lei, Vițel cl. II bucata 1000 lei, Porci grași cl. I 1 kgr. 72 lei, Porci slabi 1 kgr. 10 lei, Purceli 5 săptămâni bucata 800 lei, Purceli 6 săptămâni bucata 1200 lei, Oi cl. I bucata 1300 lei, Oi cl. II bucata 900 lei, Miel 400 lei.

Păsări: Găini la rând bucata 130 lei, Găini la rând bucata 250 lei, Rațe la rând bucata 175 lei, Rațe la rând bucata 60 lei.

Produse animale: Carne de vacă cl. I 1 kgr. 10 lei, Carne de vacă cl. II 1 kgr. 80 lei, Carne de vițel 1 kgr. 10 lei, Carne de porc 1 kgr. 120 lei, Oașă crudă 1 kgr. 10 lei, Sămânță crudă 1 kgr. 150 lei, Untură topită 1 kgr. 10 lei, Seu cl. I 1 kgr. 46 lei, Carne oaie 1 kgr. — lei, Miel 1 kgr. 70 lei, Piele crude de bou 1 kgr. 30 lei, Piele de vacă 1 kgr. 57 lei, Piele bivol 1 kgr. 60 lei, Piele mânăz 1 kgr. 65 lei, Piele vițel 1 kgr. 65 lei, Piele de porc 1 kgr. — lei, Piele de miel 1 kgr. — lei, Lapte de vacă 1 kgr. 8 lei, Unt proaspăt 1 kgr. 180 lei, Brânză de vacă 1 kgr. 120 lei, Brânză vacă 1 kgr. 35 lei, Oua de vacă 1 bucata 2.50 lei.

Pentru cetitorii noștri din America

Trimiterea unei gazete în America nu costează mai mult decât valoarea țării gazetei, adică 4 Lei. De aceea vă rugăm pe cetitorii noștri din America, să ne trimită pe orice cale cunoscute, dacă le mai este posibil, gazeta; altfel ne vedem siliți să sistăm, mai ales acelorora cari au pierdut din vedere datoria. După Paștele începe sistarea tuturor abonamentelor lor în restanță mai mare de

Când doine după doine curg
Și inima mea plânge

Mi-e dor de-un râu îmbătrânit
Cu line unde'n gene de tăceri,
De-o turlă frântă 'n amurgit
În țara mea de ieri.

Mi-e dor de 'nlănțuiții munți
Ce dor din dorul nostru frâng
De clocot, de bătrâni cărunți
Și 'ngalbenite frunze plâng!

Las' să plângă!..

Plângă cerul până-n zare,
Plângă lăncu, plângă Horia,
Plângă șiruri de străbuni
Să ne spele ei rușinea,
Că le-am fost nepoții care
Am vândut țara la Huni.

Lasă plângă!.. plângă crucea și
mormântul

Unde ei se odihnesc.
Căci tot neamul românesc,
A dormit sugând pământul
Îngrășat cu a lor sânge.

Stelele încă de-ar plânge
Cu tot cerul lor albastru,
Nu ne pot spăla păcatul

Dacă tot ce-a fost al nostru:
Valea, Doina și Carpatul,
Flori și râuri cristaline,
Gem, robind la țări streine.

Și de n'om putea cu toții
S'alungăm din țară hoții
Desrobind pe-ai noștri frați,
Domnului să vă rugați,
Să trimită, să trăzească,
Peste țara Românească;
Șiruri, șirururi de Carpați
Să ne'ngroape cu ai noștri frați
Și pe 'ntreaga Românie
Numai un stăpân să fie
Cel pe care-l doresc eu:
Sfânt din ceruri Dumnezeu.

Dragoș Traian cl. VI Nor.

Un logodnic de meserie. Deunăzi a fost judecat în America un bărbat care a avut nu mai puțin de 11 neveste. Un alt bărbat, tot din America, din orașul Bridgepost s'a arătat însă mai viteaz. Numai în 5 luni de zile el s'a însurat cu 16 neveste, iar când a fost prins era pe cale să se însoare cu cea de-a 17-a. Șmecherul acesta se numește Frank Wils și spune că el nu ține minte nici macar numele fostelor sale neveste, căci erau prea multe

CUM STA LUMEA SI TARA

Hotărârile consiliului de miniștri

Statul miniștrilor a luat în săptămâna aceasta noi hotărâri de mare însemnătate pentru bunul mers al treburilor în țară.

Intre altele s'a hotărât să se ia toate măsurile de lipsă, pentru a se pune capăt scumpetei mari din țară, făcându-se prețuri potrivite la toate lucrurile.

Statul miniștrilor a mai hotărât apoi, să facă rânduiala în fabrici, să pregătească bine pe muncitori și funcționari.

Tot în săptămâna aceasta guvernul a hotărât pedepse aspre împotriva preoților și profesorilor amestecați în revoluția din luna Ianuarie.

Ce se mai petrece în Sârbia

La vecinii noștri Sârbi, au fost în săptămâna aceasta mari frământări politice. Guvernul sârb a trebuit să hotărască în stăruie, ce politică să ducă în viitor, una de prietenie cu Anglia și America, ori o politică de prietenie cu Germania și Italia indică cu axa.

Vreme de câteva săptămâni miniștrii sârbi s'au tot sfătuit și hotărât, până s'a putut ajunge la o înțelegere. S'a ținut chiar și un consiliu de coroană, cu toți fruntașii poporului.

În cele din urmă, poporul sârb s'a hotărât, să se alăture la politica axei, adică Germaniei și Italiei. A căutat însă, ca să câștige foloase cât mai mari din această alipire și a cerut Germaniei să garanteze granițele țării, față de Bulgari și Unguri. A mai cerut apoi, să nu treacă trupe străine peste pământul sârbesc, și Sârbia să fie scutită de orice îndatoriri militare față de Germania și Italia.

Guvernul sârbesc se învoește însă ca să lase libere trenurile cu răniți să treacă prin țară și să nu ia nici o măsură ce ar putea păgubi politica Germaniei și Italiei.

Se crede că în curând vor fi iscălite hârțile de alăturare a Sârbiei la axă.

În urma acestor frământări s'au înmulțit și unele schimbări între miniștrii țării. Trei miniștri și-au dat dimisia din guvern și au fost înlocuiți cu alții.

Iarăși călătorii diplomatice

Se știe că acest fel de călătorii, adică ale miniștrilor unei țări într-o altă țară, nu se fac numai de flori de mărar, ci și au întotdeauna rostul și tâlcul lor.

Țările din apropierea războiului au cunoscut în vremea din urmă multe călătorii de acestea. Turcia și Jugoslavia au fost căutate și de miniștrii Angliei și de miniștrii Germaniei. În cele din urmă Jugoslavia s'a hotărât pentru o politică de prietenie cu Germania.

Despre Turcia se știe că a fost încă în anul trecut prietenă mare cu Anglia. Totuși această țară, cu toate că i-s'a cerut de mai multe ori, nu a vrut să intre în război alături de Anglia. Nu s'a hotărât încă ca să treacă nici de partea Germa-

niei. Acum se spune că a fost o nouă întâlnire diplomatică între ministrul de externe al Angliei dl Eden și ministrul Turciei dl Saracioglu.

Se crede că Turcia va rămânea în afara războiului.

Ministrul Ungariei a plecat în Germania

Frământările politice din zilele acestea s'au simțit și în Ungaria. Ministrul de externe unguresc dl Ladislau de Bardossy a trebuit să meargă în Germania, pentru a sta de vorbă cu conducătorii acestei țări și a arăta, cât de mare este prietenia Ungurilor față de Nemți. Se crede că această vizită este în strânsă legătură cu anumite garanții pe cari Germania s'a văzut silită să le dea Sârbiei dinspre Ungaria.

Dl Bardossy s'a întâlnit cu dl Hitler și cu mareșalul Goering, în orașul München. Ministrul Ungariei a fost asigurat de sprijinul și prietenia Germaniei.

Când vor năvăli Germanii în Anglia

Toate au fost numai vorbe până acum. Englezii se simt destul de întăriți în bucata lor de pământ bătută din toate părțile de valurile mării, și spun că nu se tem că vre-un dușman ar putea pătrunde la ei în țară.

Dl Hitler a declarat în anul trecut că Englezii vor fi bătuti la ei acasă, de Germania. N'au încercat însă nici Germanii să treacă în Anglia. Se vede că nu s'au simțit destul de tari. Un ministru japonez a declarat că Germanii vor încerca să treacă în Anglia în luna Mai.

O mare de flăcări

Se spune că în vremea din urmă Germania și-a sporit atacurile cu avioane asupra orașelor engleze și mai ales asupra orașului Londra.

Ultimul atac, — după știrile cari le dă Germania — a fost cât se poate de puternic. Capitala Angliei a fost în urma acestor bombardamente — spune un aviator german o mare de flăcări, pe care n'ar fi putut-o stinge toți pompierii englezi.

Despre acest atac chiar și Englezii au spus că a fost cel mai puternic din câte a suferit Londra până acuma.

Lupte grele pe mare

Conducerea armatelor germane vestește că în săptămâna aceasta s'au dat lupte foarte mari în apele Oceanului Atlantic. Au fost nimicite de către vapoarele, submarinele și avioanele germane 22 vapoare engleze.

În apele din jurul Angliei avioanele germane au mai scufundat încă două mari vapoare engleze.

America va trimite ajutoare Angliei

Se știe că America a hotărât să trimită cât mai multe ajutoare Angliei. Ca aceste ajutoare să poată ajunge în Eu-

ropa și să nu fie scufundate de Nemți' dl Roosevelt ar fi poruncit ca vapoarele de război americane să fie vopsite în aceeași culoare ca și vapoarele de război engleze

Luptele Italianilor

Italianii au avut de purtat lupte grele atât cu Englezii în Africa cât și cu Grecii în Albania.

După știrile sosite de pe câmpul de luptă, trupele italiene s'au luptat cu mare înverșunare și vitejie, dar au avut de înfruntat un dușman prea puternic și n'au putut să înainteze, ci s'au retras din unele locuri. În Africa bătălia se dă în jurul orașului Keren.

În luptele de pe frontul din Grecia aviația italiană a doborât mai multe avioane dușmane.

Badea Nicolae înțeleptul

— Cum și-a câștigat el înțelepciunea —

Vor fi trecut vre o 25 de ani de când n'am mai văzut pe badea Nicolae, poreclit „înțeleptul”. Dar și era el înțelept — nu-i vorbă, — de nu l-ar fi întrecut niciunul dintre cei șapte înțelepți ai Grecilor din vechime.

Fiind în trecere prin satul lui, am întrebat despre el, și mi s'a spus că trăiește, e sănătos și vesel, cum a fost el întotdeauna, căci omul cuminte — zicea el, — e pururea vesel, fiindcă mintea lui e cuprinsă de adevăr, iar adevărul nu tulbură nici nu întristează. Numai omul prost e pururea cuprins de teamă, fiindcă el, sau nu judecă, sau judecata lui e pripită și scâlciată ca a copililor. Unii copii, dacă li zici că li mănă o goangă, plânge, căci el nu judecă, că goanga fiind atât de mică, nu-l poate mânca, și că el se poate apăra de ea. Dacă li zici că un cerșetor li bagă în traista lui, deasemenea plânge, căci el nu se gândește mai departe, că ce să facă cerșetorul cu el în traistă, ori că oare încăpea-va el în traista cerșetorului?

Așa e și omul prost, sau fără de judecată. Dacă aude o veste de primejdie, se amărește înainte de vreme, și încă caută să amărăscă și pe altul, spunând mai departe vestea aceea tristă și dureroasă, fără să se mai gândească la cuvintele din sfânta Evanghelle, că „ajunge zilei răntatea ei”, și că fiind vorba despre un lucru viitor, acela poate să se întâmple, și poate să nu se întâmple; și că până încă n'are destul motiv să la parca cea rea, trebuie să țină pe cea bună.

Zice adeseori prostul că „e lucru cuminte să te temi de rău”. Badea Nicolae zicea însă că „teama fără temel, întotdeauna e rodul prostiei și al mloșii celei scurte”.

L'am găsit pe badea Nicolae cloplind la un lemn, ca și înainte cu 25 de ani. Era ceva mai alb la păr, dar tot roșu la față, cu ochii vioi și cu surâsul binevoitor pe buze.

— Ce mai faci, bade Nicolae?

— D'apoi fiecare face ce a învățat — îmi răspunse el, strângându-mi mâna cu bunătațe — Eu am învățat să muncesc și să mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate, și asta o fac și acum, ca și când eram flăcău de 20 de ani.

Iși puse barda la o parte — cum nu era obiceiul lui, când îl cerceta cineva din sat. Acum însă, fiindcă eu îl căutam după atâția ani îmi dădă mai multă atențiune, și dându-mi scaunul cel cu trei picioare pe care se odihnea alături de el, acum se așeză pe „hobâl-banc” în fața mea, vrând par'că să mă soarbă cu ochii.

— Țările și stăpânii pământului se schimbă, numai vrâblile, cloarele și pișigolii rămân

aceiași. Se vede că și eu fac parte din tovărășia lor — îmi zise badea Nicolae zîmbînd, — că nu simt să mă fi schimbat, decât doară că după ce lucrez câteva ceasuri, simt o durere în șale, care nu mă lasă să mă oblesc când vreau.

— Câți ani vei avea? — îl întrebai eu.

— Optzeci și doi împliniți — îmi răspunse. — Sunt mulți, dar mulțumită bunului Dumnezeu că până acum au fost toți buni. Au dat și necazuri peste mine dar nici unul n'a izbutit să mă tulbure și să mă facă să-mi pierd pacea și liniștea sufletului.

— De unde ai învățat dumneata atîta înțelepciune, bade Nicolae — dacă nu-i cu supărare că te întreb? —

— O bună parte dela tatăl meu și dela alți bătrâni din sat — îmi răspunse el, — căci „sfaturile omului bătrîn, niciodată nu te fac să îți pierzi capul”. Am mai învățat apoi dela alții, căci, după cum mă învățase tatăl meu, întotdeauna m'am uitat la cei ce steteau mai rău decât mine, și nu la acela cari steteau mai bine. Astfel eu întotdeauna eram câștigat. Cine are opinia ruptă și nu-și poate cumpăra altele, să nu se uite la cei cu clame nouă, ci la cei ce are un picior rupt; și mai mult se va folosi.

Îmi spunea tatăl meu — badea Nicolae, — că pentru a deveni înțelept, nu e neapărat de lipsă să fii din neam mare, căci fie neamul cât de mare, copilul tot mic se naște. Nici bogat, căci sunt destul bogăți neînțelepți mai cu seamă că au primit bogățiile de-a gata dela părinți. Acelora nu le trebuiește înțelepciune, căci cheltui poate și un prost. Nu e de lipsă nici să știi prea multe, căci dintre înțelepții Grecilor unii numai atîta ziceau oamenilor să învețe: — Cunoaște-te pe tine însuși. —

Eu m'am prins de asta, ca rădașca de deget, și ziceam în mine: — A mă cunoaște pe mine nu mă va costa atîta cât a descoperi America. —

Am început a mă studia, adică a cerceta ce era bun în mine, și ce nu era chiar bun, și am început a munci — și muncesc și acum, ca ce nu e tocmai cum trebuie, să alung și să îndepărtez dela mine. Și când îmi biruiesc câte o scădere, mă bucur în sine-mi și zic: — Un dușman mai puțin. Înainte Nicolae! —

Lupta asta nu e nici grea, nici urăcioasă dacă prin rugăciune îți câștigi în toată bună vremea tovărășia nedespărțită a lui Dumnezeu, care ne iubește, și vrea ca și noi să-l iubim; ba chiar ne amenință cu pedeapsă dacă nu-l iubim.

— Asta a fost toată taina înțelepciunii mele — zise badea Nicolae, aruncîndu și o privire mulțumitoare spre icoana Maicii Domnului atârnată în cuiul din perete asupra mesei de „ghiluit”, sau a „hobâl-banc-ului”, cum îi zicea el. — N'am ajuns însă la scop, căci din zi în zi văd tot mai împede, cât valorez eu de puțin, și că tot ce am, am primit dela Dumnezeu de pomână, ca un cerșetor. Asta însă nu mă tulbură, ba îmi pricinuieste chiar o bucurie că Dumnezeu singur e mare, bogat, puternic și bun; și apoi sunt sigur că el îmi va da și mie, pentru că sunt al lui. Îmi va da și minte și înțelepciune cîtă îmi trebuie la meșteșugul meu, și îmi va da și celelalte câte-mi sunt de lipsă; iar la urma urmelor îmi va da chiar fericirea lui cea cerească și lăcașul veșnic al bucurii.

N. Lupu

Trăsnet interesant. Trăsnetul dă de multe ori de gîndit. Ar crede omul că face uneori chiar glume. Astfel cetim că în Franța trăsnetul a căzut asupra unei turme de oi, dintre cari a omorât numai pe cele negre, pe când cele albe au rămas toate nevătămate.

Creșterea tinerețului

Cuvîntul unui țaran, abonat al nostru

Tineretul este viitorul! Pecum o familie, o țară, o națiune își va și crește tineretul, de așa roade se va putea bucura în viitor. Așa dar creșterea tinerețului este una dintre cele mai interesante chestiuni care va preocupa pe conducătorii de țări și popoare.

Neamul nostru românesc a avut un trecut plin de suferințe și greutăți prin veacurile de robie pe care le-a străbătut, s'a smols din când în când din ghiarele asupritorilor, arătînd lamii întregi doruri de libertate, de-o viață mai bună pe pămîntul strămoșilor săi. Cine a ținut trează credința în Dumnezeu și iubirea de patrie și neam a poporul nostru românesc în trecutul său? Știm cu toții că numai Biserica. Atît conducătorii neamului cât și poporul de rînd ascultau de poruncile lui Dumnezeu și ale Bisericii. Dovadă sunt multele Biserici ridicate de voievozii români după fiecare biruință, în semn de mulțumire către Dumnezeu.

Biserica ne-a fost corabia prin care neamul nostru a înfruntat valurile grele ale trecutului său sbrucumiat, scoțîndu-l la limanul libertății și-a unitii sale. Primele școli, prin care poporul nostru a văzut lumina slovei, au fost înființate tot de Biserică prin simplii ei dascăli educați într-o aspră dar curată morală creștină, în școlile confesionale, pe urmă împărțiți prin satele sărace românești, mulțumindu-se cu un salariu sau mai bine zis o simbric amărâtă dela țaranul lobag român.

Preoții în legătură cu acești dascăli au păstrat și au întărit credința în Dumnezeu, precum și obiceiurile bune și creștinești, tot odată au trezit conștiința națională în poporul de rînd. Prin această conștiință națională am ajuns noi Români din Ardeal la ziua de 1 Decembrie 1918, și toți Români la unire într-o Românie Mare și frumoasă.

După unire, în loc să întărim aceste instituții creatoare și să le dăm un avînt mai mare, pentru a ne putea înări cât mai mult, acum fiind în libertate națională, s'a făcut marea greșală prin care conducătorii noștri au despartit școala de Biserică. Tineretul ieșit din aceste școli n'a fost legat așa strîns de Biserică și prin urmare a scăzut mult și în credință și în iubire față de neamul său. Am văzut unde am ajuns în felul acesta, și unde vom putea ajunge dacă vom merge tot pe acest drum.

Ar fi bine dacă conducătorii de azi ai țării și neamului nostru ar reînființa școlile confesionale. Statul prin înaltul Minister al Educației Naționale, împreună cu înalt prea sfințitul Mitropolit și Episcopi, ca păstori sufletești ai bisericilor naționale românești, vor căuta cea mai bună educație ce trebuie să li-se dea copiilor de școală, precum și tinerețului dela 15 la 25 ani, când vor deveni mari. Acest tineret să stea sub ascultarea preoților și învățătorilor, ca cei mai apropiați conducători al poporului.

În felul acesta tineretul nu va mai fi bătut de vînturi în dreapta și în stînga și va merge pe un drum sigur, dîndu-ne astfel creștini buni și cetățeni buni, cari vor fi spre cinstea neamului și a țării noastre.

Ioan Câmpănu
țaran din Copșa Mare

M. On. Frații preoți cari au făcut printre credincioșii lor abonați la gazeta și au trimis tablourile cu numele abonaților la Oficiile protopopești, sunt rugați, dacă n'au primit pîna acum gazeta, să trimită încă odată numele abonaților și la Redacția și Administrația gazetei. Aceasta pentru a nu se întîrzia prea mult cu trimiterea gazetelor.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Reunirea femeilor din Blaj a plinit 50 de ani de viață. O sărbătoare rară a avut loc la Blaj. Marți în 25 Martie Reunirea Femeilor Române din Blaj a sărbătorit împlinirea alor 50 de ani de viață cu muncă desfășurată numai pentru binele țării și mărire a lui Dumnezeu. După sf. liturgie slujită de P. S. episcop Ioan al Lugojului a avut un program festiv, în cadrele cărui a participat I. P. S. Mitropolit Alexandru și di. inspector școlar Dr. Ștefan Manciulea. Amănunte dela această sărbătorire vom da în numărul viitor al gazetei.

Conferința d' lui inspector general Nicolae Negruțiu la Blaj. În vineri 23 Martie, a ținut în sala de gimnastică a Liceului de băieți din Blaj, domn. inspector general Nicolae Negruțiu o conferință despre „conștiința creștină și simțul războierii”. Vă mărturisim sincer că am rămas foarte căntași de această conferință, mai ales că am văzut că este o mărturisire a credinței, cută de un om cu răspundere atît de mare cum n'ar fi făcut o nici un preot dintre binecredincioși. Noi îl știam pe dl. inspector general Nicolae Negruțiu creștin foarte bine care se cuminecă zilnic, care duce o viață de și tinească model, și de aceea am rămas și de locăntași de mărturisirea de credință pe care a făcut-o. Dacă ar fi ca dl. Negruțiu toți preoții sorii, ori cel puțin cel mai mulți dintre ei, te fel ar sta astăzi neamul nostru.

Bucuria celor ce iubesc cinema: lografii la Blaj. Pîna acum cinematograful dela Blaj era ocrotit în sala hotelului „Unirea”. Dar sala cea mare de pe vremuri astăzi se cu total neincăpătoare. Foarte fericiti pot fi bitorii de cinematograful din Blaj, fiindcă începînd cu Duminică trecută cinematograful de Blaj sa mutat din sala cea „mare” a hotelului „Unirea”, în sala cea cu adevărat mare a Institutului Cultural. Astfel iubitorii de cinematograful dela Blaj vor avea de aici înainte și altele de loc și curățenie, așa că nu se vor mai împinge într-o sală neincăpătoare, ci într'una mare, frumoasă, cu aler și cu scaune comode. Ar putea în sfîrșit, și noi Blajenii sala noastră mare frumoasă, care se poate și încălzi.

Cînd te joci cu focul și primești Într'una din zilele trecute sateanul Fiorea Văno a găsit pe cîmp un obuz, pe care l-a adus în casă, ca să-l desfacă. Împreună cu mai mulți vecini s'a apucat apoi să desfacă obuzul. În întorcîndu-l spre a vedea pe unde se desfacă, unul din ei a lovit cu ciocanul capsă obuzului care explodînd l-a rînit greu pe toți.

Foc și explozie. La locuința sateanului Nicolae Năstase din comuna Mărașel, an lsucnit un foc puternic. Ardea casa și toate scareturile omului. Pe cînd încercau să stingă focul, s'a întîmplat o explozie puternică și casa a fost aruncată în aer. Tânăra Maria Ștefan, reche, care se afla acolo a fost ruptă în bucăți de puterea exploziei. Flacărele și cărbunii aprinși au fost împrăștiți și la casa vecinilor, aprinzînd-o și nimicind-o în câteva clipe.

Hărnicia poporului german se vedește și prin următoarele vești culesse dela ziarele germane. Din anul 1933 Germanii

făcut producătoare nu mai puțin de 632.000 hectare de pământ, care până acuma nu se putea folosi. Cheltuielile făcute pentru aceasta sunt de 220 milioane mărci. În ținuturile de munte s'au făcut stăviliare și rezervoare de apă, ca să se ferească cel dela țară de ape mari și ca să se strângă apă pentru vreme de secetă. De asemenea s'au avut grije ca acolo unde apa de beut este rea sau nelindestalătoare să li-se ducă pe țevi apă de munte. Noi ce am făcut în cel 22 de ani de pace?

Sate atacate de lupi. De o vreme încoace sătenii din ținutul Măcin, din Dobrogea, sunt tot mai îngrijorați, deoarece haitele de lupi pătrund noaptea în sate și le iau vitele de prin curți. Cu toată paza mare care se face, lupii pătrund totuși prin ocoale și fac pagube însemnate.

Marele viscol din America. În noaptea de 16 spre 17 Martie în unele state din Statele Unite Nordamericane a fost un mare viscol cum rar se mai întâmplă. Deodată general s'a coborât la 30 de grade și a început un viscol de să nu-ți lași nici cănele afară. O mulțime de stâlpi telefonici și telegrafici au fost smulși din pământ, iar în comuna Morrhead 2000 de persoane au rămas fără adăpost. Un tren rapid de persoane s'a prăbușit de vâscol, în flaviul Ohio. Patru vagoane au fost acoperite de apă. Sunt 3 morți și 30 de răniți.

Cel mai mare beutor — de apă.

Din Jugoslavia vine vestea că trăiește în satul Lipolsti un țaran cu numele Javoran Vulanici, care poate trăi zile întregi fără de a mânca nici o bucată. În schimb nu se poate lipsi de beutură mai mult de o jumătate de oră. El bea la zi nu mai puțin de 35 litri de apă. Căna pe care o bea nu-i ajunge, ci numai clubul. În colod este sănătos deplin și are 5 copii sănătoși ca mărușii.

An friguros și ninsoare unde nu

prea ninge. Se pare că și anul acesta va fi un an friguros. Aceasta o deducem de acolo că în Rusia ninge acolo, unde nu ninge decât la un veac odată de două ori. Astfel știrile sosite din Rusia ne spun că a nins la Baku, lângă Marea Caspică, unde nu ninge decât de 2-3 ori într'un veac.

Se va vindeca și boala uscată. Una

dintre boalele cele mai primejdioase este fără îndoială boala uscată adică tuberculoza. Mii de doctori lucrează ziua și noaptea pentru a putea vindeca boala uscată. Un medic japonez, se spune, că ar fi aflat un vaccin (altăire) împotriva acestei boale grele. Că întrucât e sigur că acest vaccin, se va vedea nu peste mult.

† Preotul Iuliu Grama din Chiherul

de Jos, în teritoriul cedat, a adormit în Domnul, în ziua de 17 Martie, în spitalul din Reghin, împărțit fiind cu cele trei sacramente ale maribanzilor, în vârstă de 59 ani, într'al 38-lea an al preoției și căsătoriei sale. Osemintele au fost transportate acasă la Chiher, unde, în ziua de 20 Martie i-s'a făcut înmormântarea, la orele 13. A fost un preot cu frica lui Dumnezeu, după înima lui Cristos, care a luptat mult pentru credincioșii săi și a avut mare trecere oriunde. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii. În vecl pomenirea lui!

Pentru ceice ne trimiți bani. Il ru-

dam, cu toată insistența, pe toți abonații noștri să ne trimit bani prin mandat postal, să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului și numărul cu care le merge gazeta. Acest număr se găsește totdeauna în partea stângă a adresei. Celce nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult până-l găsim și le putem introduce sumele în numele lor. Nu uitați deci a scrie pe cupon numărul sub care vă merge gazeta!

Cum se pot cumpăra uneltele și mașinile plugărești din Germania

Anul acesta, în urma legăturilor de negoț pe care le avem, țara noastră poate aduce un mare număr de mașini și unelte de plugărie din Germania.

Aceste mașini le pot cumpăra plugarii și mecanicii agricoli români, cari sunt sau se înscriu ca membrii la o cooperativă, apoi societățile de binefacere și folos public și cooperativele. Vânzarea acestor mașini și unelte se face cu bani gata sau pe credit (așteptare) sub formă de împrumut, cu plata în cel mult cinci ani.

Dacă aceste mașini și unelte se iau pe așteptare, atunci se plătește 15% din costul mașinilor, iar pentru prețul rămas neachitat se pune garanție mașinile cumpărate. Se mai cere apoi și garanția unei persoane cu avere.

Mașinile mari nu se pot cumpăra pe așteptare decât plătindu-se 40% din prețul mașinii.

Acel cari vreau să cumpere pluguri, grape mașini de săpat, secerătoare și trioare vor trimite cererile la cooperativa cea mai apropiată de el.

Pentru tractoare și batoze cererile se vor trimite serviciului mașinilor din ministerul agriculturii sau la camera de agricultură a județului.

Termene de plată a acestor mașini sunt la 15 Martie și 15 Septembrie a fiecărui an.

Omul pompă

Ascultați și nu vă vine să credeți Minunăția aceasta de om trăiește cu adevărat și a uitat pe toți învățații și doctorii prin însușirea pe care o are, de a înghii diferite lucruri — stufe, nuci, benzină, petrol, apă — și de a le putea da apoi afară.

Hagi Ali, așa se numește acest năzdravan de om, este din țara Egiptului și a colindat mai în anii trecuți toate orașele mari din Europa și a arătat lumii adunate, ce este în stare să facă. A beut mai întâi vre-o câțiva litri de benzină, peste acestea a turnat apoi 15 pahare de apă. Când lumea adunată nu se mai putea mira îndejuns, unde înghite atâta apă, Hagi Ali și-a umflat odată obrazii și a început a da afară ca o pompă toată benzina înghițită. Aceasta a strâns o într'un vas și apoi a aprins-o. După ce focul s'a încins bine, Hagi Ali n'a stat mult pe gânduri și a început să pompeze din pântecul apă care o băuse mai înainte și sa stângă focul cu ea.

Un bărbat la loterie

Năzdrăvania aceasta, căci mai bine nu l-am putea zice, s'a putut vedea în America. O mare gazetă americană s'a gândit să facă o loterie pentru femei, la care câștigul cel mare să fie bineînțeles un bărbat frumos. S'a vestit deci tuturor cititorilor acest lucru și gazeta a început a vinde la bilete. S'a întâmplat că n'au fost atâtea bilete câte fete și văduve s'au grăbit să-și încerce norocul. Întâmplarea a făcut ca lozul să fie câștigat de o doamnă bătrână, în vârstă de 50 ani. Aceasta a renunțat însă la bărbatul câștigat la loterie și l-a dat unei

prilene mai tinere. Iată ce a făcut țargul, tânăra fata a plecat la redacția ziarului să-și primească bărbatul câștigat la loterie. Ajunsă acolo, spre marea ei mirare s'a găsit dintr'odată în fața unui frate de-al ei plecat de multă vreme de acasă și despre care părinții lui nu mai știau nimica.

Bulgarii și uleiul de trandafir

Dintre toate țările de pe pământ numai Bulgaria, Grecia și Iranul (o țară în apusul Asiei) produc uleiul de trandafir, dar nici una nu produce uleiul atât de mult și de fin ca Bulgaria. În anul 1940, fiind foarte rece și umed, nu s'au adunat în Bulgaria decât 6600 de milioane kg. trandafiri, din cari s'au scos 1660 kg. de ulei. Cumpărătorii cel mai buni sunt Franța, Statele Unite și Germania. Pentruca să se stoarcă un singur kilogram de ulei, trebuie 3 milioane de trandafiri. Nu-i vorba că să și plătește kilogramul cu 50.000 Lei, așa că bine câștigă Bulgarii.

Nedumerire

de Dr. Ioan Frățilă

Țiganii din Iclod.

Multora dintre oameni nu le vine la socoteală faptul, cum de țiganii sau alți nevoiași ori neîngrjiți, nu fac anumite boale, pe când „domnișorii” ori „coconășii” tare ușor iau o boală și mulți dintre ei se și... cam curăță — mor.

Peste Târnava, față'n față cu satul nostru Sâncel, este Iclodul în județul Târnava Mică.

În Iclod trăiesc o droaie de țigani, dintre acei cari vin la cerșit la noi în sat, vând spolițoare ori adună piei de oi moarte și fac din piele câte un „ciur” și se zice că atunci, când pot lua animalul cu totul, nu aruncă nici carnea animalului mort, ci o mănâncă.

Țiganii din Iclod trăiesc într'o mare mizerie și chiar mănâncă carne de toate morți-ciuile.

Nu se impacă oamenii cu ideea, cum de țiganii din Iclod, cu toatăcă nu se feresc de a tăia vitele cu armurare — dălac, cărbune — ei totuși nu fac dălac ba mai mult, țiganii din Iclod, când tale câte o vită moartă, în cușitul între dinți și nu le este „nici pe dracul”.

Care este cauza?

A răspunde la întrebarea și nedumerirea oamenilor din satul nostru și a celor cari sunt de același părere cu privire la obiceiul țiganilor din Iclod și din alte părți, nu este mare filozofie, dacă știm un lucru și anume: dacă știm ce este un vaccin.

Ce e vaccinul?

Vaccinul este o îngrămădire de mii și milioane de microbi omorâți sau amorțiți, cari se introduc în trupul omului prin injecții ori pe gură.

Microbii știm că sunt semința bolilor.

Știm că microbii sunt foarte mici, așa de mici că nu pot fi văzuți cu ochiul liber, ci numai cu ajutorul unui ochian măritor zis microscop.

Microbii, ca să înbolnăvească, trebuie să intre în trupul omului.

Trupul omului, nu este însă „sat fără câini” și nici „țară fără soldați”.

Trupul omului are în el 35.000.000.000 (treizeci și cinci miliarde) de soldați apărători, așa ziiți „leocociți”.

Leocociții sunt în sângele omului.

Leocociții sunt și ei foarte mici, așa de mici că nu se pot vedea cu ochii liberi, ci ca și microbii, numai cu microscopul.

Leocociții au o culoare albă gălbui.

Când în trupul omului intră microbi, leocociții cu săgele ies în calea microbilor și se iau la luptă corp la corp, distrugându-se unul pe altul.

Din îngrămădirea la un loc a leocociților morți în luptă și a microbilor morți sau vii se face puroiul, de unde și culoarea albă-gălbui a puroiului.

Puroiul este așa dar o îngrămădire de leocociți distruși în luptă cu microbi și de microbi vii sau morți.

Trupul omului luptă în contra microbilor, cari vor să năvălească în el și vor să-l stăpânească, să-l îmbolnăvească. Dar trupul trebuie să mai lupte și cu niște „otrăvuri” pe cari le fac microbii.

Oa să lupte cu microbi și cu otrăvurile microbilor, trupul și leocociții — soldații noștri apărători — trebuie instruiți.

Trupul trebuie din timp obișnuit să facă contra-otrăvuri, cari să zădărnicescă atacul microbilor cu otrăvurile lor zise „toxine”, ca atunci, când noi venim în atingere cu un bolnav ori când microbi ajung în trupul nostru din apă, ori din mâncare, trupul să poată face față năvălitorilor.

Ce este vaccinarea?

Vaccinarea este introducerea în trupul omului de microbi și otrăvurile lor, cu scopul de a învăța trupul să fabrice contra-otrăvuri zise „antitoxine” și pe de altă parte să fie instruiți și leocociții de cum vor avea să lupte cu microbi bolii respective.

Vaccinarea se face cu microbi amorțiți și nu vii, pentru ca să nu fie periculoși sănătății omului. E de sine înțeles că dacă s'ar căuta să se introducă în corpul omului microbi vii (virulenți), microbii nu vor vaccina ci vor îmbolnăvi pe cel care vrem să-l învățăm în viitor de boală, să-l obișnuim să lupte cu microbi.

Țiganii din Iclod

Țiganii din Iclod se vaccinează fără a ști de seama, de când sunt copii mici. Aminteam că ei obișnuiesc să mănânce carnea animalelor moarte — așa se spune.

Carnea se fierbe. Prin fierbere microbii dalacului sunt omorâți ori numai amorțiți (sportii microbilor).

E dela sine înțeles, că în prima copilărie țigănușul lui Matei ori al lui Ișog nu vor lua o porție mare din masa îmbelșugat îngrămădită cu „hoit”, ci mama lui îl va trece pe la buze doar o bucă de mămăligă, însă cu tocană și baccili (microb.) de al dalacului, morți sau amorțiți prin fierbere sau fript.

Microbi ajunși în gura, stomacul și trupul copilului, de bună seama că trupul său va reacționa, se va apăra. Trupul său va face „antitoxine” (contra-otrăvuri), iar leocociții puțului de țigan se vor lua la luptă cu microbii de dalac amorțiți, pe cari, se înțelege, că îi vor distruge, ori țigănușul va face o boală în care va muri cuprins de tremurături, de unde apoi țiganii zic că l-a cuprins nevoia (cel necurat) și nu l-a lăsat până nu l-a omorât.

După acest prim prânz cu hoit și boală, copilul de țigan — cel care nu s'a îmbolnăvit, — ori s'a îmbolnăvit ușor, va rămâne vaccinat pentru toată viața. Trupul său știe face antitoxine și leocociții săi știu să lupte cu microbii dalacului, iar atunci când va fi mare și va umbra cu piei de animale moarte de dalac, din care se la boala, ori că el va ține cuțitul cu care taie oala sau vaca moartă de dalac, între dinți săi, o poate face, căci de el boala nu mai prinde. El a devenit „imun” cum se zice, el a decă s'a vaccinat însuși, fără de ști.

(Va urma).

Pr. Pop Andrei Călărași Turda. Vă mulțumim pentru suma de Lei 150 trimisă drept abonament pentru un om sărac. Gazeta o primește un servitor sărac cu mulți copii, care are numărul 9730.

Dlul Petru Olariu insp. școlar, pensionar Sibiu. Pentru cei 150 Lei trimiși de D.-Voastră pentru plătearea abonamentului a doi refugiați, nu s'a prezentat nici un refugiat. De aceea cu acei bani am plătit abonamentul lui Voinea Victor din Târnavă, jud. Caraș, care este foarte sărac și de omenie și este abonat vechiu al nostru. Acesta, credem că va ști să Vă fie mulțumitor.

Mircea Gavril 515. Se chitează suma de Lei 220. Mai restăți cu 100 Lei pe 1940 și 150 lei pe 1941.

Gheorghe Zaiț 112, Nr. 52 din gazeta noastră n'a apărut. Ultimul Nr. apărut în 1940 a fost Nr. 50-51. Celelalte numere s'au trimis. Euhologiu încă nu a apărut.

Pr. Augustin Hulea, Axente Sever. S'a sistat Nr. 6666 Axente Dîru. Are restanță de 400 lei, pe care îi vom reținea dela Adm. Centrală Capitalară.

Of. Parohial Beluș-Suncuș. Nr. 10 s'a trimis dela noi. E ceva nereglat dela postă. Am protestat la postă.

Of. paroh. Cârnea, se chitează suma de 300 lei. Mai aveți de plătit 75 Lei pe 1941.

Petrea Afrenșoait, Șipote 6530. Vă mulțumim pentru suma de Lei 50 trimisă pentru săraci. Din această sumă trimitem gazeta vreme de 5 luni la adresa unui servitor sărac.

Cornel Dobrin. Buciumi-Făgăraș. Strigăturile trimise ne plac și nouă, dar unele sunt cunoscute; au fost publicate și altunde. Câtă vreme ține postul mare, nu le putem publica. Dar poate că le vom publica chiar în numărul de Paști. Mai adună și ne trimite și altele, dar, pe cât se poate, de acelea cari n'au mai fost publicate. Cântecul de jale e cunoscut și publicat în mai multe colecții.

Chităm cu mulțumire următoarele sume primite: Câte Lei 75: M. H. T. 8852, Bonchis T. 8851, Bale T. 8853, Mercea I. 9866, Mercea T. 8388, Ruan Petru inv. 7823, Petru Seliștean 3271, Teofil Onacă 7820, Rusu Vasile 7819, Kusu I. 7822, Onacă Grigore 7821, Onacă Vasile 7826, Sabău Ioan Col 7824, Săvan Lica 7825, Popa Toma 8229, Sărb Ștefan 8230, Muntean Eugen 8232, Macavei Dumitru 8233, Sabău I. 8234, Fulezan T. 8235, M. Chirion 8239, Mărginean I. 8240, Stan Andron 8241, Groza Aug. 8242, Fulezan Sam. 8236, Anca V. 8244, Macavei M. 8246, Ciortea Gh. 8228, Mărginean I. 8253, Man P. 8247, Macavei P. 8248, Macavei I. 8249, Coardăș V. 8251, Man I. 8252, Mesaroș Aug 8245, Ioan Lupu 9923, Deac Ioan 9032, Bulna Zah. 9825, Pavel Vintilă 9907.

Câte Lei 150: Costescu I. C. 61, Dumitru Faur 8980, Șofron Avram 6594 Șarmășan Ant. 9885, Medrea Simion 9886, Crișan Aug. 9986, Ida Marele 9990, Silviu R. Marian 9930-9932, Scridon Vasile 6788, Iojl L. Neteu 5550, Goj Bită 6652, Marcu Coast. 9939, Ilie Farga 6805, Lazăr Puia 6804, Matei Ciocan 6802, Oct. Puia 6803, Gh. Taflan 9906, Pr. Victor Neamțiu 9908, D. Moldovan 9909, June V. Codarcea 9881, T. Codarcea 9882.

Alte sume: Pr. Nic. Ticăciu C. 27, lei 500, Parohia Timișoara III 10075, lei 200, Obădău V. 10077, lei 40, Olean Ioan 10076, lei 40, Oficiul paroh. Beluș C. 322, lei 750, Petria Afrenșoait 6530, lei 200, Nechita Ioan 6787, lei 114, Oficiul paroh Hașag C. 808, lei 600, Brașovean. I. 6189, lei 375, Săciu Șt. 55, lei 300, G. Schorung 1544, lei 540, Pr. Vasile Moldovan Năoiu 6305, 9920-9922, lei 600, Ioan Colceri 6042 lei 110, Ioan Moga 3229, lei 188, Gheța Boeriu Pr. 6291, Lei 200, Muntean Iacob 5119, Lei 400, Pr. Tr. Maier C. 332, Lei 350, Pr. Gh. Rusu 8357-8387, Lei 4594, Pr. Misia Nicolae 9055-9058, Lei 600, Petru Chețian, preot 10049-10074, Lei 525, Pr. Ion Cipu 10046-10048, Lei 300, Teodor Ciungan 7052, Lei 40, Oficiul parohial Orăștie C. 297, Lei 165, Mircea Gavril 515, Lei 220, Crișan Fillmon 9987, Lei 100, Pr. Vasile Șarmășan 10011-10026, Lei 1275, Pr. Petru Hălmău 10008-10010, Lei 375, Oficiul paroh. Tiv. Mare, Lei 120.

Ministerul Justiției. Direcțiunea Judiciară.

Publicațiune

DI Gheorghe Ōvōs, născut la 2 Noiembrie 1905 în comuna Chiriteu județul Târnavă-Mică, domiciliat în comuna Chiriteu jud. Târnavă-Mică.

Tipografia Seminarului Blaj.

Mică a făcut cerere acestui Minister de autorizat să schimbe pe baza art. 10, din legea nr. 1000 din 1928, în acela de Patronimic de Ōvōs, în acela de Patronimic de Ōvōs, spre a se numi Gheorghe Făgăraș.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința acelor cari ar voi să facă opoziție în termenul și condițiunile prevăzute în art. 11 al zisului articol și de art. 3 din legea nr. 1000 din 1928, asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute. Din ele se desprind îndemnuri pentru muncă și gânduri frumoase, cari toate dulcesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru copil din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Un scriitor pe înțelesul tuturor și cuprind pe învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceste cărți vreau să aibă o carte plăcută de citit, dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrie par. Iuliu Maior:

- No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.
 2. Pe calca desăvârșirii, ediția II.
 3. Bolșevicii și biserică, (s'a epuizat)
 4. Darul lui Dumnezeu
 5. Adevărata fericire
 6. Taina spovedaniei
 7. Tălcuirea apostolilor din toate duminecile de peste an, în trei volume
 8. Legea strămoșească
 9. Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an
 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an
 11. Tainaanelor, sfânta cuminecătură
 12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi
 13. Durerea, sora noastră nedreaptă
 14. Tălcuirea evangheliilor din toate duminecile de peste an
 15. Cărticica mirilor
 16. Cărticica soților de căsătorie
 17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus
 18. Cum să ne creștem copiii
 19. 54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor
 20. 57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an
- In editura „Sfânta Unire” Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini

Toate aceste broșuri sunt scrise de Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori care altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

România, Tribunalul Târnavă-Mică, Dumbrăveni

Nr. Prsj. 976/924.

INCHEERE

In cauza persoanei juridice Societatea Române din Dumbrăveni, în urma cererii și din procesul verbal cu data de 17 Mai 1940, această reuniune a hotărât desființarea societății.

Tribunalul

ia act de această hotărâre și dispune radierii cietății din Registrul persoanelor juridice.

Dumbrăveni, la 29 Iunie 1940.

Președinte:

s. s. D. Gheorghita.

Grefier: s. s. Gh. Bumbac.

26 (1-1) Pentru conformitate: Grefier: Indre